

**Sygn. akt I ACz 707/13**

## POSTANOWIENIE

**Dnia 11 października 2013 r.**

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym

<b>Przewodniczący:</b>	<b>SSA Anna Gawelko ( spraw.)</b>
<b>Sędziowie:</b>	<b>SA Anna Pele</b>
	<b>SA Kazimierz Rusin</b>

po rozpoznaniu w dniu 11 października 2013 r. na posiedzeniu niejawnym sprawy z powództwa **J. K.**

przeciwko **Skarbowi Państwa – Dyrektorowi Zakładu Karnego w R.**

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Okręgowego w Rzeszowie

z dnia 2 lipca 2013 r., sygn. akt I C 481/13

**p o s t a n a w i a:**

**o d d a l i ć zażalenie**

## UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Rzeszowie odrzucił pozew J. K. przeciwko Skarbowi Państwa – Dyrektorowi Zakładu Karnego w R. o zapłatę 80.000 zł.

Sąd Okręgowy w uzasadnieniu postanowienia ustalił, że w niniejszej sprawie podstawą faktyczną pozwu jest okoliczność, że powód w okresie od 2002 r. do 2007 r. odbywając karę pozbawienia wolności w Zakładzie Karnym w R. przebywał w przeludnionych celach, w warunkach niehumanitarnych, co ma uzasadniać zasądzenie zadośćuczynienia .

Sąd Okręgowy z urzędu ustalił, że przed Sądem Rejonowym w Rzeszowie ( sygn. akt I C 361/11 już wcześniej toczyło się postępowanie z powództwa J. K. przeciwko Skarbowi Państwa – Dyrektorowi Zakładu Karnego w R. o zapłatę zadośćuczynienia , w tamtej sprawie również podstawą faktyczną żądania była okoliczność, że powód odbywając karę pozbawienia wolności w Zakładzie Karnym w R. przebywał w okresie od 2002 do 2007 r. w celach przeludnionych, bez zapewnienia właściwych warunków sanitarnych . Sprawa ta została zakończona prawomocnym wyrokiem z dnia 13.09.2011 r. oddalającym powództwo.

Z uwagi na to Sąd Okręgowy odrzucił pozew w niniejszej sprawie na podstawie art. 199 § 1 pkt. 2 kpc. Sąd wskazał, że pozew podlega odrzuceniu jeżeli o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami sprawa została już prawomocnie osądzona .

Na powyższe postanowienie powód złożył zażalenie .

W uzasadnieniu powód nie negował faktu, że toczyło się już postępowanie przed Sądem Rejonowym. Powód przed wszystkim zarzucił, że Sąd Okręgowy, tak jak poprzednio Sąd Rejonowy, był jednostronny, tzn. „trzyma jedną stronę”- Zakładu Karnego, a nie poszkodowanego, którym jest powód. Podnosi też w zażaleniu, że Sąd powinien brać pod uwagę warunki, w jakich powód przebywał w Zakładzie Karnym .

***Sąd Apelacyjny zważył , co następuje :***

Postanowienie Sądu Okręgowego jest trafne . Przepis art. 199 § 1 pkt. 2 Kodeksu postępowania cywilnego w sposób jednoznaczny i kategoryczny stanowi, że „Sąd odrzuci pozew, jeżeli o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami sprawa (... ) została już prawomocnie osądzona”.

Sąd Okręgowy przeprowadził dokładną analizę przedmiotu oraz podstawy sporu w sprawie I C 361/11 i w niniejszej sprawie. Prawidłowo ustalił, że w obu sprawach zachodzi tożsamość roszczenia i tożsamość stron , co musi skutkować odrzuceniem pozwu w niniejszej sprawie w oparciu o wyżej cytowany przepis Kodeksu postępowania cywilnego.

Zarzuty podniesione przez powoda w zażaleniu ogóle nie odnoszą się do podstawy prawnej zaskarżonego postanowienia .

Fakt, że wyrok w sprawie I C 371/11 jest dla powoda negatywny

(oddalono jego powództwo) w żaden sposób nie może stanowić podstawy do wystąpienia w kolejnym pozwie z żądaniem zasądzenia zadośćuczynienia opartym na tych samych okolicznościach faktycznych, dotyczącym tego samego okresu przebywania w Zakładzie Karnym w R..

W świetle powyższego Sąd Apelacyjny oddalił zażalenie jako nieuzasadnione działając na podstawie art. 397 § 2 kpc w związku z art. 385 kpc .